

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA BIAŁYSTOK**

z dnia 2022 r.

w sprawie nadania nazwy obszarowi, położonemu w Białymstoku na osiedlu nr 20 - Starosielce

Na podstawie art. 18 ust. 1 w związku z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559 ze zm.¹⁾) uchwala się, co następuje:

§ 1. Obszarowi położonemu w Białymstoku na osiedlu nr 20 – Starosielce w obrębie nr 6 – Starosielce Płd., obejmującemu działkę o numerze geodezyjnym 1891/4, oznaczoną kolorem żółtym na mapie stanowiącej załącznik do niniejszej uchwały, nadaje się nazwę – **Park Janiny Kurkowskiej-Spychajowej**.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Białegostoku.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Łukasz Prokorym

¹⁾Zmiana tekstu jednolitego wymienionej ustawy została ogłoszona w Dz. U. z 2022 r. poz. 583

Załącznik do uchwały Nr
Rady Miasta Białystok
z dnia 2022 r.

UZASADNIENIE

Planowany do nazwania – Park Janiny Kurkowskiej-Spychajowej położony jest w obrębie nr 6 – Starosielce Płd. na działce oznaczonej numerem geodezyjnym 1891/4, stanowiącej własność Miasta Białystok.

Janina Kurkowska-Spychajowa – multimedalistka Mistrzostw Świata w łucznictwie, wielka patriotka i nieznana legenda polskiego sportu. Urodziła się 8 lutego 1901 r. w Starosielcach – obecnie jedno z osiedli miasta Białystok. W młodości uprawiała m.in. szermierkę, pływanie, wioślarstwo, tenis, siatkówkę, koszykówkę i strzelanie z broni, lecz ostatecznie jej sercem zawładnęła inna dyscyplina – łucznictwo, które zaczęła trenować w wieku 25 lat. W 1930 r. po raz pierwszy zdobyła mistrzostwo Polski. Na rozegranych we Lwowie w 1931 r. pierwszych mistrzostwach świata wywalczyła aż trzy złote medale w konkurencjach indywidualnych. Odnosiła regularne sukcesy na mistrzostwach świata, narodowych zawodach o mistrzostwo Polski i turniejach lokalnych do końca dwudziestolecia wojennego. Najważniejsze z nich to oczywiście zwycięstwa w wieloboju łuczniczym na Mistrzostwach Świata w Londynie, Båstad, Pradze i Oslo. Najbardziej utytułowana z Polek zdobyła przed wojną 19 tytułów indywidualnej mistrzyni kraju, w tym pięć w wieloboju i dwa w trójboju długodystansowym. Wielokrotnie ustanawiała rekordy globu. Gdy w 1939 r. zaistniała historyczna potrzeba, oddała swoje bezcenne trofea na rzecz Funduszu Obrony Narodowej. Na rozegranych w 1947 r. mistrzostwach świata w Pradze zdobyła dziewięć złotych medali. W latach 1946 – 1950 była działaczką Polskiego Związku Łucznictwa. Swoje ostatnie medale w mistrzostwach świata zdobyła w 1955 r. w Helsinkach. W 1944 r. została wywieziona na roboty przymusowe do III Rzeszy, gdzie pracowała w kamieniołomach. Po wojnie wróciła do zrujnowanej Warszawy i uprawiania ukochanego sportu. Trenowała w Szwecji łącząc to z pracą w polskim poselstwie w Sztokholmie. Była pierwszą polską zawodniczką, która po II wojnie światowej wywalczyła tytuł mistrzyni świata. Została oznaczona Srebrnym Krzyżem Zasługi 10 marca 1932 r. w Warszawie za zasługi na polu sportu strzeleckiego. Czynne uprawianie sportu zakończyła natomiast w 1957 r. Była zawodniczką sławną i podziwianą, osobą otaczaną w środowisku ogromnym szacunkiem, niemal kultem. Zasłużenie trafiła na listę najlepszych zawodniczek i szkoleniowców w historii polskiego łucznictwa.

Zmarła w Szwecji 6 czerwca 1979 r., pozostawiając po sobie pokaźną spuściznę – puchary, medale i dyplomy, które przekazała Muzeum Sportu.

Teren objęty jest ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Starosielce w Białymstoku (rej. ulic Alei Niepodległości i Wrocławskiej) zatwierdzonego uchwałą Nr XXIX/330/08 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 19 czerwca 2008 r. (Dz. Urz. Woj. Podl. Nr 181 poz. 1796) zmienionego uchwałą Nr LX/793/10 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 25 października 2010 r. (Dz. Urz. Woj. Podl. Nr. 288 poz. 3696.). Zgodnie z planem przedmiotowa działka położona jest na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 1.11ZP,US i przeznaczonym pod funkcję sportowo-rekreacyjną wraz z usługami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią miejską typu parkowego.

Podstawę prawną podjęcia uchwały stanowi art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559 ze zm.), który zawiera domniemanie kompetencji rady gminy w publicznych sprawach lokalnych. Potwierdza to m. in. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 26 marca 2007 r. IV SA/GI 49/07 dotyczący kompetencji rady gminy w zakresie nazewnictwa zlokalizowanego na jej terenie parku. Zgodnie przy tym, z przywoływanym w podstawie prawnej art. 7 ust. 1 ustawy, zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy, a w szczególności zadania własne obejmują sprawy ładu przestrzennego (pkt 1). Przedkładany projekt uchwały realizuje oba te zadania – wskazane jest bowiem, aby ogólnodostępna przestrzeń, z której powszechnie korzysta nieograniczony krąg ludzi, miała swoją nazwę identyfikującą ją spośród pozostałych obszarów.

Wobec powyższego zasadne jest podjęcie uchwały.